

Nr.73 (384) Šeštadienis, 1947 m.balandžio mėn.5 d.

III metai

TRENTINIAI LIETUVIAI!

Vieną po kitos šventę mes siunčiame amžinybėn, patys ten artėdami. Keičiasi mūsų veidai - ryškėja raukšlės ir sarmuoja plaukai. Senstame mes..... Vežasi ir gula mums ant kulnų jaunimas, o paskui juos stiebiasi vaikai.

Daug mes išgyvenome, o gal dar daugiau išgyvensime. Tačiau mes įsitikinę, kad nepasikeitėme, likome tokie patys patriotai, lietuviškų charakterių ir visų lietuviškų ypatybių žmonės. Taip ir turi būti, nes tai mūsų visų šventiausia pareiga.

Semkinės stiprybės ir vykdykime lietuviškus papročius per visas šventes, ypač per didžiąsias, atidžiai žiūrėdami, kad joks svetimas krislelis neįsibrautų į mūsų gyvenimą.

Apylinkės Komitetas Velykų proga sveikina visus Apylinkės lietuvius trentinius ir linki visiems sveikatos, ramybės ir džiaugsmo, nors per šios didžiosios šventės dienas.

L.T.B. Eichstätto Apylinkės
Komitetas.

"Dienos Zinių" sveikimas.

"Dienos Zinios" sveikina savo skaitytojus su Šv.Velykomis, linkėdamos, kad jos būtų linksmesnės negu dabar kad yra.

"Dienos Zinios".

Tredios Velykos trentyje.

Jau trečias Velykas mes praleisime trentyje, kiek jų praleisime svetur ne savo tėvyneje, niekas iš mūsų negali pasakyti. Politiniai horizontai vis migloti, jie nei giedrėja, nei niukiesi. Vyksta konferencijos, pasitarimai, debatai, "rinkimai" ir pasikeitimai notomis, taip kaip buvo anais laikais, kai mes buvome tėvyneje.

Politikoje nėra teisybės ir paminti moralės principai, apie kuriuos tapo daug rašoma knygoje, laikraščiuose, o dar daugiau kalbama. Kai kurių šalių politikai yra pasidarę "scenos artistais", važinėja ir vaidina savo pasaulėžiūra pagal reikalą. Tuo pasižymi plačiosios tėvynės politikai. Štai prieš gerus metus jie demonstratyviai Amerikoje atėjo į bažnyčią neva pasimelsti ir padėkoti Dievui už padėjimą laimėti karą.

Kaip gaila, kad šitiems skerdikams nenestojė kelio prie bažnyčios durų bažnytiniais rūbais apsirengę dvasiškai taip, kaip padarė šventasis Ambrozijus.

Vyksta tragedija ir farsas.

S'tai praeitų metų Rusijos žinių agentūra "Tass" po Velykų pranešė: "Šiais metais ortodoksų Velykos sutapo su krikščioniškosios bažnyčios Velykomis. Rusijoje jos buvo švenčiamos labai iškilmingai su visomis senomis tradicijomis. Patriarchas Aleksis atlaikė iškilmingas pamaldas Kremliaus katedroje, kuri buvo pilna žmonių ir daugiausia kariškių. Vidurnaktis varpui skambant ir patriarchas paskelbus ritualinę formulę "Kristus prisikėlė", minė vienu balsu atsakiusi: "Taip, jis prisikėlė" (Mūsų pranešimai 1946 m. birželio mėn.1 d. Nr.6 pusl.11). Taip, jis prisikėlė ir mes sakome, bet tik ne ten rytaus už geležinės uždangos, ten rudens tamai, naktis, ten baisios vėtrų, ten juodoji bedantė giltinė švelnėsi visų imtina nu ir kerta žmonių gyvybes kaip išnokusius rugius per rugiaplūtę.

1947.IV.5.

D i e n o s Z i n i o s

2

Tadiau pasauliui yra skelbiama, kad ten saulėtos dienos. Laimingi besišypsą žmonės ir laimė židinti visame krašte.

Baisus ir ciniškas melas. Jį mes pažįstame ir žinome. Del to mes dia, o ne ten.

Sunkios varginančios ir liudnos mums šios trečiosios ištėrmine Velykos. Mūsų veidai pilki, baimė ir nusivylimas spindi akys. Kartu širdyse neišpasakytai ~~skaudus~~ gaudu ir neramu. Senks mūsų nervai ligotai ambicingi, nepasitikį vieni kitais, visur įmatę tragedijas, nusikaltimus ir nuolat iešką mes vadinamosios teisybės, o tai vis tevynės ilgesio, nežinojimo savo ateities ir baisaus stovyklinio gyvenimo padariniai. Jokių pragiedrulių, jokių viliojančių perspektyvų ir aiškaus pramatymo savo ateities- nera, tačiau vis dėlto mes laikomes ir nepametame lygsveros, gyvename praeities prisiminimais ir ateities mirażais, vieni kitus gąsdiname, raminame ir vel aprimę krutame kaip skruzdėlės ir lipiname gyvenimą kaip kregždės. Nuosirdžiai apgailestaudami savo skubotai išsiveržusius ~~našius~~ piktus žodžius ir skubius žygius, kurie pakenkė mūsų bendruomenės nariams ar mums patiems.

Mes kaip tos dienos, bet ne kaip chameleonai- su principais ir su gera valia. Buklysti yra žmogiška, pripažinti savo klaidas yra didvyriškumo pažymys. Įtempkime savo valią ir jėgas, ieškodami nusiramimo ir vilties stiprinimo kelių, kad nepaluštume gyvenime ir nepasidarytume bespalviais stovyklos gyventojais.

Velykos yra didžioji metų šventė. Ji vaizduoja Dievo šūnės kančias, o svarbiausiai jo prisikėlimą iš mirties. Benkimės ir tų švenčių stiprybės, paguodos ir suraminimo, gilieji tikėdami kad visi grįšime į savo pasilgtąją tevybę, kur Velykų rytais saulės tekant skamba bažnyčių varpai, o apie bažnyčias žengiamos ramios ir laimingų žmonių.

Alėliujs visiems geros valios žmonėms.

A. Audronis.

IS STOVYKLOS GYVENIMO.

-Velykų proga sunku tikėtis, kad ka nors ypatingo (išmaisto). Pirmąją Velykų dieną bus duodama (ir tai dar ne visiškai aišku) pietums kotletas, kopūstų sriuba ir bulvės.

Antrąją dieną pietums- niemiška ryžių sriuba su razinkomis.

Šiandien kiekvienam gyventojui bus duodama po 4 bulvutes (po 100 gr. kiekviena), 1 kiaušinių ir nuo 18 metų po 10 cigarečių.

Balandžio mėnesyje cigaretės dirbantiesiems bus duodamos kaip iki šiol buvo.

-Vakar (IV.4.) įvyko tautybių Komitetų bendras posėdis, kuris nutarė pavesti stovyklos administratoriaus pareigas eiti p. Pakalniškiui Pranui, iki bus išrinktas demokratiniu būdu visų tautybių kitas (jei greitai nekeltų stovyklos). Be to, administratoriui padėti tvarkyti visus reikalus, sudaroma prie jo taryba iš tautybių atstovų prie UMRRA.

K o m i t e t a s.

- Šį vakarą 20 val. kompletoriūm ir pamokslas.
Rytoj (senų laikrodžiu) 6 val. prisikėlimas, procesijait suma.
Paskutinės skaitytos šv. Mišios 9,30 val.

K l e b o n a s.